

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2004 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny
w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia SA Krzysztof Sobierajski

Sędzia SA Elżbieta Uznańska

Sędzia SO Józef Wasik

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2004 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Zbigniewa Kękusia

przeciwko Kękuś

o rozwód

na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Okręgowego w
Krakowie z dnia 2 września 2004 r., sygn. akt XI CR 603/04

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 17 listopada 2004 r

Postanowieniem z dnia 6 maja 2004 r Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powoda Zbigniewa Kękusia między innymi o **wyłączenie sędziego Teresy Dyrgi**. Zażalenie powoda na to postanowienie zostało oddalone przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w dniu 26 lipca 2004r. W uzasadnieniu swego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał między innymi, że zarzut nieznajomości prawa postawiony sędziemu, który traktować należy jako inwektywę nie pozostaje w jakimkolwiek logicznym związku z osobistym stosunkiem jaki zachodzić może między sędzią a stroną, a zatem nie stanowi podstawy wyłączenia sędziego.

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2004 r powód złożył ponowny wniosek o wyłączenie sędziego Teresy Dyrgi uznając, że Sąd Apelacyjny nie dość rzetelnie rozpoznał zarzuty, a nadto rozpoznał zarzut, jakiego nie postawił sędziemu, to jest zarzut nieznajomości prawa. Następnie przytoczył dosłownie zarzuty, które poprzednio zawarł w zażaleniu na postanowienie z 24 maja 2004 r . **Nadto zarzucił sędziemu, że dopuścił do tak wielkiego nieporządku w aktach sprawy, że w stworzonym bałaganie umknęły jego uwadze pisma procesowe z istotnymi wnioskami. Z tej przyczyny przesłał sędziemu 5 segregatorów w celu uporządkowania akt sprawy.**

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 września 2004 r Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił przedmiotowy wniosek powoda, gdyż między stronami i ich pełnomocnikami, a sędzią Teresą Dyrką nie zachodzą żadne zależności i stosunki mogące skutkować wyłączeniem sędziego. Nadto od dnia rozpoznania poprzedniego wniosku nie zaszły żadne nowe okoliczności.

W zażaleniu powód domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia przez wyłączenie sędziego Teresy Dyrki oraz wyjaśnienia dlaczego mimo dwukrotnego oddalenia jego wniosku nie został ukarany grzywną na podstawie art. 53 k.p.c.

Podtrzymał wcześniej postawione zarzuty, między innymi, że :

- sędzia SSO Teresa Dyrga nie zna prawdopodobnie, obowiązującego w Polsce prawa konstytucyjnego,
- sędzia SSO Teresa Dyrga albo „nie zna obowiązującego w Polsce prawa, albo – co jeszcze gorsze, świadomie nie chce go przestrzegać”.

Nadto powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21.08.2003 r, III CZP 42/03 w myśl której ponowny wniosek o wyłączenie sędziego, złożony po prawomocnym oddaleniu wniosku o wyłączenie tego sędziego – oparty na tych samych przyczynach, podlega rozpoznaniu na podstawie przepisów art. 49-52 k.p.c.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu zażalenia uznał je za bezzasadne.

W myśl utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, chociaż należy przeciwstawiać się nadużywaniu przez strony instytucji wyłączenia sędziego np. przez wykorzystywanie jej w celu przewleczenia postępowania, to jednak nie ma podstaw do przyjęcia, iż zła wola zgłaszającego wniosek albo naganny czy oczywiście chybiony sposób redagowania wniosku stanowią wystarczający powód do odmowy zbadania tego wniosku (por. uchwała SN z 6.03.1998 r, III CZP 70/97, OSNC 1998r, nr 9, poz.132).

Ze względu na ustrojowy charakter instytucji wyłączenia sędziego Trybunał Konstytucyjny orzekł wyrokiem z dnia 11.12.2002 r o niezgodności z art. 45 Konstytucji art. 53 k.p.c. przewidującego możliwość ukarania strony grzywną (Dz.U. Nr 219, poz.1849).

Rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego nie stwarza „powagi rzeczy osądzonej”, gdyż ta przysługuje w procesie tylko wyrokom (art. 361 k.p.c.) i choćby z tego powodu kolejny wniosek nie może być odrzucony. Nie oznacza to jednak, że opieranie powtórnego wniosku na tych samych okolicznościach pozostaje bez znaczenia. Jak to stwierdził Sąd Najwyższy w przytoczonej przez skarżącego uchwale z dnia 21.08.2003 r, III CZP 42/03, OSNC 2004, Nr 7-8, poz.107) fakt, że uprzednio doszło do prawomocnego oddalenia wniosku może mieć wpływ na ocenę zasadności ponowionego wniosku. Wszak co do zasady sąd jest związany wydanym postanowieniem i tylko wyjątkowo procedura przewiduje szczególną regulację np. zgodnie z art. 359 k.p.c. postanowienia nie kończące postępowania mogą być uchylane i zmieniane wskutek zmiany okoliczności sprawy, chociażby były zaskarżone, a nawet prawomocne.

Wbrew zarzutom powoda Sąd Apelacyjny wydając postanowienie w dniu 26 lipca 2004 r rozpoznał wszystkie postawione zarzuty, w tym zarzut nieznajomości prawa. Okoliczność, iż powód formułuje ten zarzut w sposób hipotetyczny, czy alternatywny - kładąc na przeciwwadze świadome nieprzestrzeganie prawa nie zmienia istoty rzeczy. Skarżący ani poprzednio, ani obecnie, nie tylko, że nie wykazał, ale nawet nie wskazał okoliczności mających potwierdzić jego zarzuty. Taka okolicznością nie jest w szczególności doręczanie pism pełnomocnikowi strony, co zostało już skarżącemu wyjaśnione. Tylko z uwagi na jednoznaczne ograniczenie pełnomocnictwa przez powoda swemu pełnomocnikowi doszło do zmiany praktyki.

Powód nie wskazał również jakich istotnych wniosków procesowych zawartych w jego pismach sędziego nie uwzględnił.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym nieznajomość prawa, przejawiająca się w niewłaściwym prowadzeniu procesu nie uzasadnia wniosku o wyłączenie sędziego (postanowienie Sądu Najwyższego z 21.08.1970 r, I PZ 41/70, Lex nr 6779). Dzieje się tak dlatego, że wszelkie uchybienia procesowe i merytoryczne strona może zwalczać wnosząc odpowiedni środek zaskarżenia. Uchybienia, a nawet poważne błędy - zdarzające się w każdej ludzkiej działalności – nie dowodzą zamiaru celowego (świadomego) ich popełnienia, a w procesie sądowym same w sobie nie świadczą o braku bezstronności sędziego.

Biorąc pod uwagę przedstawione argumenty Sąd Apelacyjny zażalenie oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność

Kataryna Wilczura
st. sekr. Kataryna Wilczura